

[Justitsministeren.]

komme til at udbrede narkotikaforbrug til andre, der eventuelt bliver anbragt de pågældende steder.

I tilslutning hertil vil jeg gerne gentage, hvad jeg allerede oplyste i mit svar på hr. Vivikes spørgsmål sidste år, at hele spørgsmålet om forholdsregler over for børn, der sigtes for kriminelle forhold, for tiden behandles af et udvalg, der har til opgave at gennemgå retsplejelovens bestemmelser bl. a. om anholdelse og fængsling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til justitsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvor mange procent af de forbrydelser, der inden for de sidste 5 år er kommet til politiets kendskab, politiet har opklaret?“

Hanne Reintoft: Der er flere grunde til, at jeg har stillet dette spørgsmål. Det er et almindeligt indtryk i pressen og i befolkningen, at politiet for øjeblikket ikke formår at opklare de mange udslag af den stigende kriminalitet. Lad mig her indskyde, at jeg tror, det må betragtes som mest hensigtsmæssigt for alle, også mennesker, der er ude i kriminalitet, at politiet er i stand til at løse sine opgaver ikke alene på dygtig og effektiv, men også på socialt betonet vis.

Samtidig hører man bestandig klager fra landets politiembedsmænd over dårlig personalefordeling, og når man sammenligner dette med det tilsyneladende rigelige mandskab, der efterhånden udkommanderes, hver gang der er optræk til blot en spag protest fra befolkningen mod dette eller hint overgreb eller mod uret af forskellig art, så kan man få det indtryk, at det forhåndenværende mandskab bruges ganske forkert.

Nu nytter det jo ikke at henvise til, at ordenspoliti og kriminalpoliti er to skarpt adskilte ting, da vi alle ved, at man fra ordenspoliti kan glide lige over i kriminalpolitets rækker.

Har vi, som jeg har spurgt om, virkelig en alvorligt faldende opklarelsesprocent og en meget lav opklarelsesprocent for de anmeldte forbrydelser, der er af så alvorlig art, at man må sige, at en opklaring er påkrævet, samtidig med at politiet i overdreven grad udkommanderes til at knægte befolkningens ytringsret, så mener jeg, der er tale

om en alvorlig fejl disposition, som man må henstille til ministeren at rette, ligesom det må henstilles, at politiet, ikke mindst på det uddannelsesmæssige område, oplæres socialt så godt, at de er i stand til at løse de primære opgaver for et politi. De primære opgaver må principielt være, at politiet anvendes som værn for befolkningen og ikke som modstander af almindelige borgerrettigheder.

Justitsministeren (Thestrup): Af den statistik, der årlig udarbejdes af rigspolitichefen, fremgår, at politiet i 1965 opklarede 32,9 pct., i 1966 31 pct., i 1967 29,8 pct., i 1968 30,5 pct. og i 1969 28,3 pct. af de forbrydelser, der kom til politiets kundskab. Opklaringsprocenten er således faldet med 4,6 i løbet af 5 år. Faldet skyldes dog ikke, at politiets indsats er blevet mindre, for det er den ikke: i 1969 opklarede politiet således godt 15 pct. eller 8.000 forbrydelser mere end i 1965. Når opklaringsprocenten er gået ned, skyldes det en kraftig stigning i antallet af forbrydelser.

Hvis man vil vurdere politiets arbejde på grundlag af den generelle opklaringsprocent på omkring 30, må det ske med varsomhed. Jeg kan således nævne, at tyverier og brugstyverier af knallerter og cykler i 1969 alene udgjorde ca. 25 pct. Gruppen tyverier er yderst blandet; de overtrædelser, der indgår i statistikken, rækker fra det helt bagatelagte til alvorlig kriminalitet. Den arbejdskraft, politiet råder over, søges først og fremmest koncentreret om de mere alvorlige forhold.

Jeg kan yderligere oplyse, at opklaringsprocenten i 1969 for voldsforbrydelser og forsætligt manddrab var på henholdsvis 64 og 76. For den gruppe, der omfatter røveri, bedrageri, underslæb m. m. lå den på ca. 78.

Som nævnt er der i de sidste år sket en kraftig stigning i det faktiske antal forbrydelser. En stikprøvevis undersøgelse for året 1970 synes at vise, at stigningen fortsætter. Det er samtidig mit indtryk, at der er stadig flere meget grove forbrydelser. Det må endvidere konstateres, at politiets opgaver tillige er vokset stærkt på næsten alle andre områder.

For at imødegå udviklingen begyndte man allerede for nogle år siden at øge rekrutteringen til politiet. Justitsministeriet